

OTOŹCI (19) pt

otoźci (14), **otości** (1), otoźci a. otości (4); otości *MurzHist*.

-źci (13), -ści (1), -łci (4), -zemczy (1).

Pierwsze o jasne; -óź- (1) *BiałKat*, *-oź-* (1) *OpecŻyw*.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Partykuła deiktyczna (19) :

1. Wskazuje, kieruje uwagę na wypowiedzenie lub jeden z jego członów (16) :

A. Prezentuje osobę (3) : Otoźci to ieft M.K. potomłtvo tych ludzi/ otoź tyłz ferczá *LeszczRzecz* A6v.

Połączenie: »otoźci to« (1): A potym go oczywíficie pálcem vkazał [...] wołáiąc: [...] otoźci to ieft on báránek Boży/ kthory ma nośić grzechy á przekłęcie tego śwíatá nędznego. *RejPos* 12.

α. Wskazuje, z elipsą łącznika w orzeczeniu: to jest (1) : Zydowie ij fludzy Pilátowi/ poczęli fie s niego nałmiéwatz rzekątz. Otołci krol żydowłki *OpecŻyw* 128v; [nád nim będą fie śmiać/ y rzeką: otoźci człowiek [*Ecce homo; Anoc on człowiek Leop*]/ który niekłađł Bogá pomocnikiem swoim *WujBib Ps* 51/8].

B. Poprzedza obserwację, zawiadomienie (2) : Et dixi nunc cepi: hec mutatio dexteræ excelli. Rzekłem w ferczu/ otołci dopirom naczał [rzekłem/ Terazem zaczął *Leop*] rozumieć iż to ieft z mienienie prawice nawyśłzego pana. *WróbŻołt* 76/11.

Połączenie: »otoźci już« (1): IEdnego z náłzey bráćiey Sową nákarmili [...]. Y pierdnie śłnym głósem/ otoźci iuż huka/ A kędyby wylázłá pewnie dziury łzuka. *RejFig Dd2v*.

C. Poprzedza wyjaśnienie, komentarz, opinię (9) : *BierEz* C4; dobrze mowíł że mię łzathán ośiáđł/ otołci ieft znak łktorego wiem iżem iá ieft zliczby odrzuconych od boga *MurzHist* G3v; *BielKron* 114; *RejAp* 52, 127; Otoźci te^{go} prołty vbogi Nykodem rozumieć nie mógl. *RejPos* 153v.

Połączenia: »otoźci to« (1): otołci to iefth czo mowíł angioł Gabriel iż da iemu pan bog łtolec z dawida otzcza iego. *WróbŻołt ee4v*.

»otoźci tu ten« (1): powieđa Apołtoł: Iż drugi Anyoł wyfzedł [...]. Otoźci tu ten Anyoł pewnie był połel od tych to wołájących od ołtárzá *RejAp* 126v.

α. Z elipsą łącznika w orzeczeniu złożonym (1) : Otoźci to łzaleńłtwo/ ábyś ty z swoim ciálem Chryłtułowé ciáło pomiárkowác miał *BiałKat* 301.

D. Wskazuje konsekwencję, rezultat (2) : połlal [*Bóg*] Angioła łwego/ áby okazał te rzeczy łlugam iego/ ktore sie máią rychłó łtác. Otoźci [*Et ecce; A oto WujBib*] przychodzę rychłó. *Leop Apoc* 22/7; dziewczká miła byłá/ Otoźci iá Bog łkarał/ iż ludźmi gárdziłá. *RejFig Bb5v*.

2. Uwydatnia, podkreśla (3) :

A. Podkreśla perswazję (1) : Liłzka gdy dłuگو [żeby śliwki spadły] czekáłá/ Iđąc precz z łobą gadałá. Otoźci o śliwy niedbam/ Y ták ich nie rádá iadam *BierEz* L3v.

B. Bliskie wykrzyknikowi emfaticznemu, podkreśla różne uczucia (2) :

a. Złośliwą satysfakcję (1) : dixerunt euge euge: viderunt oculi nołtri. Y rozłzyczrali na mię vłta łwoie/ y rzekli otoźci [mowili/ wey/ wey *Leop*; mówiąc: Ehey Ehey (*marg*) ábo Ha, Ha (-) *WujBib*] vyzrzały oczy nałze. (*koment*) Czúłz przybitego na krzyżu czegołmy żądali. (-) *WróbŻołt* 34/21.

b. *Niespodziewaną radość (1)* : z zyemye [*monetę podrzuconą*] podnyoŃ, mowyaçz, o thozemczy nalyazł złothi. *LibMal 1545/94.*

Cf 2. Ć, OTOŹ

MK